

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14719/2023
07.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мастиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Раде Бабовић, адвокат из ..., против туженог ББ ПД Угоститељска радња „Кафица кафе“ из Смедеревске Паланке, чији је пуномоћник Радослав Спасић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 898/22 од 08.02.2023. године, у седници одржаној 07.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 898/22 од 08.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву Гж 898/22 од 08.02.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П 110/21 од 09.04.2021. године тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да уклони олук постављен дијагонално на уличној фасади која припада стану тужиоца према улици ..., која припада стамбеном делу зграде, стамбено-пословној згради у улици ... број ..., која је изграђена на к.п. бр. ..., површине 09,25а, уписане у лист непокретности .. К.О. Смедеревска Паланка 1 или да трпи да тужилац изврши уклањање олука о трошку туженог. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 142.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Закона о судским таксама у одредби члана 28. прописује да се, ако се по одредбама чл.21 до 27 овог закона не може утврдити вредност предмета спора, као вредност узима износ од 15.000,00 динара, без обзира који је суд надлежан за решавање спора. Како тужилац није означио вредност предмета спора, то се сходно цитираној одредби закона, као вредност узима износ од 15.000,00 динара, који на дан подношења тужбе 06.10.2017.године, према важећем курсу НБС, износи 125,87 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија тужиоца није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је првостепена одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, која регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**